

den raad mede, dat hij de papieren van de drie burgers ontvangen had en dat hij zonder eenige zwaarigheid kon verklaren dat daarin geen grond te vinden was om eene „provisie van justitie” te vragen.

Intusschen had de stadsregeering ook aan de provisioneele representanten van het volk van Holland van het gebeurde kennis gegeven. Op ontvangst van dit schrijven besloten de provisioneele representanten eene commissie van drie personen uit hun midden naar Rotterdam te zenden ten einde de leden der municipaliteit aldaar te „adhorteeren”, van hun voornemen om hunne posten neer te leggen af te zien. Deze commissie zou met gecommiteerden uit de burgerij en uit de municipaliteit moeten overleggen ten einde de ontstane verwijdering te heelen en de zoo noodige eensgezindheid te herstellen. De commissie bestond uit de burgers Wiselius, Olivier en J. H. de Lange en den secretaris Prediger.

Voor de vergadering van Holland was ook een deputatie der „welmeenende burgerij” verschenen, die de toedracht van het geval kwam mededeelen en tegelijk de volgende voorstellen deed, ten einde „die in eene resolutie te converteeren”:

I. het aanstellen van een of meer revolutionnaire tribunals, die de vonnissen, daden van patriotisme betreffende, zullen revideren en den onschuldigen de geleden schade vergoeden uit de bezittingen der toenmalige regenten.

II. het arresteren van alle gewezen regenten der Oranjepartij.

III. het dimitteren van alle voorstanders van het huis van Oranje van hunne ampten, bedieningen en beneficiën.

De provisioneele representanten vaardigden een publicatie uit, waarbij, onder veel gejammer over den toestand van het vaderland, dat juist gered was geworden, toen het geheel verloren scheen, God gedankt werd, dat er bij den omkeer zoo weinig verwarring had plaats gehad, dat er zulk een ongekrenkte eerbied voor order en zulk een stipte onderwerping aan de wet geheerscht had. Zij betoonden zich zeer ontdaan, dat een deel der ingezetenen van het „wereldberoemd” Rotterdam hen had gelogenstraft en de